

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221202632
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Pivarčiová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2021:4221202632.1

Uznesenie

Okresný súd Komárno v právnej veci navrhovateľky: J. Š., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. S. I.. XXX/X, X., práv. zast.: JUDr. Lívia Kňazíková, advokátka so sídlom Nám. M. R. Štefánika č. 6, Komárno, proti odporcovi: Z. R. Š., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. S. I.. XXX/X, X., o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd odporcovi ukladá povinnosť strpieť nerušené užívanie nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území X. G. K. Ú. X., katastrálny odbor vedenej na liste vlastníctva č. XXXX ako:

- parc. reg. „C“ č. XXXX M. R. G. Q. K. T. XXX J.

Y.

- rodinný dom na parc. reg. „C“ č. XXXX Y. Y.. Č.. XXX, navrhovateľkou, a to v rozsahu bývania, až do doby, pokiaľ odporca nezabezpečí pre navrhovateľku bytovú náhradu, najneskôr však do 31.12.2021.

Navrhovateľka má voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol súdu doručený dňa 30.07.2021, domáhala uloženia povinnosti odporcovi strpieť nerušené užívanie nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území X. a Okresným úradom X., katastrálny odbor vedenej na liste vlastníctva č. XXXX ako:

- parc. reg. „C“ č. XXXX M. R. G. Q. K. T. XXX J.

Y.

- rodinný dom na parc. reg. „C“ č. XXXX Y. Y.. Č.. XXX (ďalej len „nehuteľnosť“), navrhovateľkou, a to v rozsahu bývania do 31.12.2021.

2. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka uviedla, že s odporcom sú bývalí manželia. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11P/63/2021-46 zo dňa 23.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť. Z manželstva pochádza jedno maloleté dieťa, ktoré bolo zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Po rozvode manželstva navrhovateľka iniciovala vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v súčasnosti prebiehajú mimosúdne rokovania, avšak k dohode zatiaľ nedošlo. Správanie manžela po rozvode manželstva sa zmenilo a ona začal byť ešte viac nevyspytateľný, konfliktný a agresívny. Počas trvania manželstva bývala navrhovateľka spolu s odporcom a ich maloletým synom v nehnuteľnosti na adrese S. X T. X., ktorá nehnuteľnosť tvorí výlučné vlastníctvo odporcu. Odporca navrhovateľke v SMS komunikácii oznámil, že právo na užívanie nehnuteľnosti, v ktorej zatiaľ býva aj s ich maloletým synom skončilo, a preto k 01.08.2021 chce vymeniť zámky na dverách a zrušiť ich trvalé pobyty. Navrhovateľka si je vedomá, že rozvodom manželstva zanikol právny dôvod bývania a odporca ako vlastník sa môže domáhať vypratania nehnuteľnosti podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Taktiež je však pravdou, že nárok na bytovú náhradu rozvedeného manžela, ktorému rozvodom manželstva zanikol právny dôvod užívania nehnuteľnosti vo vlastníctve druhého manžela, a ktorý je preto povinný

nehnutelnosť vypratať, sa posudzuje podľa § 858 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Týmto ustanovením je právna úprava obsiahnutá v § 712 ods. 3 Občianskeho zákonníka upravujúca nárok na bytovú náhradu rozvedeného manžela, ktorého právny dôvod užívania nehnuteľnosti bol za trvania manželstva odvodený od existencie manželstva a ktorému tento právny dôvod bývania zanikol. Predmetná nehnuteľnosť v súčasnosti zabezpečuje jediné bývanie navrhovateľke a ich maloletému synovi, nachádzajú sa v nej ich osobné veci. Prostredníctvom advokátka navrhovateľka vyzvala odporcu na zabezpečenie bytovej náhrady. Navrhovateľka si je plne vedomá, že predmetná nehnuteľnosť tvorí výlučné vlastníctvo odporcu, avšak v súčasnosti nie je v jej možnostiach a schopnostiach vzhľadom k časovej tiesni zabezpečiť pre seba a ich maloletého syna iné adekvátne a zodpovedajúce bývanie. Rovnako aj navrhovateľka hľadá adekvátnu bytovú náhradu, ktorá by ich situáciu riešila, avšak k stanovenému termínu odporcu, t.j. do 01.08.2021 nie je reálne zabezpečiť takéto bývanie. Neprimeranosť manželovho správania natoľko vygradovala, že dňa 28.07.2021 na navrhovateľku fyzicky zaútočil. Uvedené fyzické napadnutie je riešené v priestupkovom konaní ako priestupok voči občianskemu spolunažívaniu pod č.k. ORPZ-KN-OPP3-P-179/2021. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam je podľa navrhovateľky nepochybné, že je tu reálna obava, že žalovaný naplní svoju hrozbu, vymení zámky na nehnuteľnosti, ktorá zabezpečuje jej a ich maloletému synovi potrebu bývania a zo dňa na deň ich vystaňuje a oni sa ocitnú doslova na ulici. Skutočnosť, že svoj úmysel vystaňovať ich naplní, svedčí jeho stupňujúca sa agresivita, ktorú voči navrhovateľke prechováva a nevyspytateľnosť jeho konania, ktorá je navrhovateľke veľmi dobre známa z doby počas trvania ich manželstva. Z uvedeného dôvodu má navrhovateľka za to, že je tu daná nevyhnutná potreba úpravy pomerov ohľadne bývania, a to dočasne na dobu nadchádzajúceho obdobia, kým si navrhovateľka nebude schopná vyriešiť svoju bytovú otázku, a to najmä kvôli ich maloletému synovi, ktorý je zverený do jej osobnej starostlivosti. Navrhovateľka nechce, aby musel znášať konanie svojho otca a bol svedkom toho, ako ich z pomsty a chladnokrvne vystaňuje na ulicu a stanú sa z nich v podstate bezdomovci. Bol by to pre neho traumatizujúci zážitok a nepochybne by mu spôsobil psychickú ujmu, čomu chce navrhovateľka ako jeho matka bezpodmienečne predísť a ochrániť ho od takéhoto bezohľadného konania jeho otca. Navrhovateľka má za to, že sú tu dané zákonné predpoklady na vydanie neodkladného opatrenia súdom, v zmysle ktorého bude žalovanému uložené povinnosť nenakladať so svojím vlastníckym právom k predmetnej nehnuteľnosti v takom rozsahu, aby sa zdržal svojho konania voči navrhovateľke a ich maloletému synovi na potrebný čas v súvislosti s vystaňovaním a strpel užívanie predmetnej nehnuteľnosti a bývanie v nej v rozsahu zabezpečenia základnej potreby bývania.

3. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka pripojila nasledovné listinné dôkazy: lekársku správu zo dňa 28.07.2021, výzvu adresovanú odporcovi na zabezpečenie bytovej náhrady zo dňa 27.07.2021 spolu s doručenkou, výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie X., potvrdenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne zo dňa 28.07.2021.

4. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

7. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

8. Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

9. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

10. Podľa § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

11. Podľa § 337 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

12. Podľa § 853 zákona č. 64/1940 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“)

13. Podľa § 712 ods. 1 Občianskeho zákonníka bytovými náhradami sú náhradný byt, náhradné ubytovanie a prístrešie.

14. Podľa § 712 ods. 2 Občianskeho zákonníka náhradným bytom je byt, ktorý svojou veľkosťou a vybavením zabezpečuje ľudsky dôstojné bývanie nájomcu a členov jeho domácnosti.

15. Podľa § 712 ods. 3 Občianskeho zákonníka náhradným ubytovaním je byt s jednou obytnou miestnosťou alebo obytná miestnosť v slobodárni, ubytovni alebo v iných zariadeniach určených na trvalé bývanie alebo podnájom v zariadenej alebo nezariadenej časti bytu u iného nájomcu. Byt alebo obytnú miestnosť môžu užívať viacerí nájomcovia.

16. Podľa § 712 ods. 4 Občianskeho zákonníka prístreším je prechodné ubytovanie, najmä v spoločnej nocľahárni alebo v iných zariadeniach na to určených, 5e) a priestor na uskladnenie bytového zariadenia a ostatných vecí domácej a osobnej potreby.

17. Podľa § 712a ods. 8 Občianskeho zákonníka ak ide o prípady podľa § 705 ods. 1 a 2 druhej vety môže súd, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, rozhodnúť, že rozvedený manžel má právo len na náhradné ubytovanie alebo na prístrešie. Ak sa rozvedený manžel za trvania manželstva alebo po rozvode manželstva voči druhému manželovi alebo voči blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, dopúšťal alebo dopúšťa fyzického násillia alebo psychického násillia, súd rozhodne, že bytová náhrada mu nepatrí.

18. Podľa § 713 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak služobný byt po smrti nájomcu alebo po rozvode jeho manželstva užívajú ďalej manžel, prípadne osoby uvedené v § 706 ods. 1, nie sú povinné sa z bytu vysťahovať, dokiaľ im nie je zabezpečený primeraný náhradný byt, ak nestačí podľa osobitného zákona poskytnutie náhradného ubytovania. To platí aj v prípade, ak nájomca služobného bytu opustí trvale spoločnú domácnosť.

19. Nariadením neodkladného opatrenia je možné rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení nie je súd povinný vykonávať dokazovanie výsluchom strán sporu, vychádza z preukázaných, alebo aspoň osvedčených základných skutočností potrebných pre záver o ohrozenom záujme. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má však len dočasný charakter, obmedzuje sa len na dosiahnutie neodkladných účinkov, neprejudikuje výsledok konania pred súdom.

20. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd posudzuje, či: a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Neodkladné opatrenie možno nariadiť pred začatím

konania, a to aj bez potreby následnej žaloby, počas konania vo veci samej, ako aj po právoplatnom skončení konania vo veci samej.

21. Navrhovateľ neodkladného opatrenia je zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia. Už zo samotného terminologického a jazykového výkladu názvu tohto procesného inštitútu vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ich, a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie bude namieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy. Preukázanie opodstatnenosti návrhu osvedčením nároku a nevyhnutnosti intervencie súdu je jedným zo základných pojmových znakov neodkladného opatrenia. Splnenie tohto atribútu je výslovnou povinnosťou žalobcu neodkladného opatrenia, mimo rámca povinností súdu vyzývať ho na osvedčenie tvrdých skutočností, či už listinnými alebo inými dôkaznými prostriedkami, čo súčasná právna úprava explicitne zakotvuje v ods. 2 ust. § 326 CSP. Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Osvedčené skutočnosti majú spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a dosiahnutie takejto náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností vedie k splneniu podmienky pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. Procesu osvedčovania (spravdepodobnenia) podliehajú všetky zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Právna úprava výslovne zakotvila požiadavku, že pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť hodnoverné osvedčenie. Takáto sprísnená požiadavka vychádza z toho, že zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu.

22. Vychádzajúc z tvrdení navrhovateľky v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a so zreteľom na skutočnosti vyplývajúce z listín, ktoré sú obsahom spisu, dospel súd k záveru, že navrhovateľka dostatočným spôsobom osvedčila splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia.

23. Z výzvy navrhovateľky na zabezpečenie bytovej náhrady zo dňa 27.07.2021 adresovanej odporcovi vyplýva, že navrhovateľka ako bývalá manželka odporcu, ktorý má zverené ich spoločné dieťa do osobnej starostlivosti vyzvala odporcu na zabezpečenie primeranej bytovej náhrady. Výzva bola doručená odporcovi dňa 28.07.2021.

24. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX R. X. Ú. X. vyplýva, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti je odporca.

25. Z potvrdenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne zo dňa 28.07.2021 vyplýva, že dňa 28.07.2021 o 16.00 hod. bolo prijaté oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré podala navrhovateľka. Uvedeného priestupku sa mal dopustiť odporca. Priestupok je ďalej evidovaný na OO PZ Komárno pod č. ORPZ-KN-OPP3-P-179/2021.

26. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že strany konania sú rozvedenými manželmi, ktorí v čase trvania manželstva bývali spolu so svojim maloletým synom v rodinnom dome vo vlastníctve manžela. Ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11P/63/2021-46 zo dňa 23.06.2021. Navrhovateľka podala na súde návrh na nariadenie predmetného neodkladného opatrenia, ktorý zdôvodnila tým, že po rozvoze jej bývalý manžel oznámil, že právo na užívanie nehnuteľnosti, v ktorej zatiaľ býva aj spolu s ich maloletým synom skončilo, preto chce vymeniť zámky na dverách a zrušiť ich trvalé pobyty. Navrhovateľka nemá vyriešenú otázku svojho bývania, keďže predmetná nehnuteľnosť v súčasnosti zabezpečuje jej jediné bývanie a nachádzajú sa v nej aj jej osobné veci. Jej písomná výzva odporcovi na zabezpečenie primeranej bytovej náhrady bola bezvýsledná. Navrhovateľka poukázala na ust. § 712a ods. 7 OZ s tým, že je potrebné ho podľa ust. § 853 ods. 1 OZ aplikovať ako právnu úpravu upravujúcu nárok na bytovú náhradu rozvedeného manžela, ktorého právny dôvod užívania nehnuteľnosti bol za trvania manželstva odvodený od existencie manželstva a ktorému tento právny dôvod bývania zanikol.

27. Manžel, ktorý za trvania manželstva užíva nehnuteľnosť, ktorej vlastníkom je druhý z manželov, odvodzuje svoje právo v tejto nehnuteľnosti bývať od existujúceho rodinnoprávneho vzťahu (porovnaj správu uverejnenú v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1978, pod por.č. 14), lebo obsah tohto vzťahu je okrem iného tvorený povinnosťou manželov žiť spolu (§ 18 Zákona o rodine) a vzájomnou vyživovacou povinnosťou manželov (§ 71 Zákona o rodine). Na tomto základe má manžel - nevlastník právo bývať so svojím manželom v nehnuteľnosti vo vlastníctve druhého manžela a druhý manžel - vlastník má povinnosť mu toto bývanie (užívanie nehnuteľnosti) umožniť. Rozvodom manželstva uvedený právny dôvod bývania zaniká a manžel (vlastník) sa môže domáhať vypratania nehnuteľnosti podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nárok na bytovú náhradu rozvedeného manžela, ktorému rozvodom zanikol právny dôvod užívania bytu vo vlastníctve druhého manžela a ktorý je preto povinný byť vypratať, nie je v Občianskom zákonníku výslovne upravený, to však neznamená, že rozvedenému manželovi v takom prípade bytová náhrada nepatrí. Jeho právne postavenie pri zániku jeho právneho dôvodu bývania musí byť posúdené analogicky (§ 853 Občianskeho zákonníka) podľa toho ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje právne vzťahy svojím obsahom a účelom najbližšie. Týmto ustanovením je § 713 ods. 1 OZ upravujúci nárok na bytovú náhradu rozvedeného manžela, ktorého právny dôvod užívania bytu bol, rovnako ako v prípade manžela užívajúceho byt v dome vo vlastníctve druhého z manželov, za trvania manželstva odvodený od existencie manželstva a ktorému rozvodom tento právny dôvod bývania zanikol. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/43/1999, podľa ktorého manžel, ktorý užíval byt v rodinnom dome patriacom druhému manželovi, má po rozvode ich manželstva právo na náhradný byt v zmysle § 713 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Titul na užívanie domu bývalého manžela v zmysle vyššie uvedeného vyplýva priamo z manželského zväzku a právo užívania po rozvode trvá dovtedy, kým jej bývalý manžel nenájde bytovú náhradu.

28. V ďalšom súd poukazuje na to, že zo zásady, v zmysle ktorej rozvedenému manželovi patrí právo na náhradný byt, určuje § 712a ods. 8 Občianskeho zákonníka len dve výnimky. O prvú z nich ide v prípade existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, kedy súd môže (ale nemusí) rozhodnúť, že rozvedenému manželovi, ktorý má byť vypratať, patrí právo na bytovú náhradu nie vo forme náhradného bytu, ale (len) vo forme náhradného ubytovania alebo prístrešia. O druhú výnimku zo spomenutej zásady ide vtedy, ak sa rozvedený manžel, ktorý má byť vypratať, za trvania manželstva alebo po rozvode manželstva voči druhému manželovi alebo voči blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, dopúšťal alebo dopúšťa fyzického násillia alebo psychického násillia; v takom prípade rozvedenému manželovi, ktorý sa dopustil alebo sa dopúšťa takéhoto správania, žiadna bytová náhrada nepatrí (k rovnakým právnym záverom dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 42/2007).

29. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa v prejednávanej veci navrhovateľka domáha ochrany v zmysle umožnenia jej bývania v dome vo vlastníctve bývalého manžela a to až do 31.12.2021. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a berúc do úvahy okolnosti daného prípadu mal súd za to, že navrhovateľka osvedčila potrebu nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia. Z obsahu spisu je preukázané, že účastníci sú rozvedení manželia, ktorí viedli spoločnú domácnosť v rodinnom dome vo vlastníctve manžela, ktorý po rozvode manželstva oznámil navrhovateľke, že právo na užívanie nehnuteľnosti jej skončilo, preto chce vymeniť zámky na dverách a zrušiť jej trvalý pobyt. Hoci mu navrhovateľka cestou právneho zástupcu zaslala výzvu, aby jej umožnil bývať v dome do zabezpečenia primeranej bytovej náhrady, táto zostala bezvýsledná. Uvedené skutočnosti navrhovateľka riadne osvedčila listinnými dôkazmi. Keďže podľa obsahu spisu nič nenasvedčuje tomu, že by v prípade navrhovateľky malo ísť o osobu, ktorej z dôvodu násillného správania žiadna bytová náhrada nepatrí (§ 712a ods. 8 veta druhá Občianskeho zákonníka), niet žiadneho dôvodu spochybňovať jej nárok na bývanie v rodinnom dome odporcu až do splnenia jeho zákonnej povinnosti. Vychádzajúc z uvedeného tak podľa názoru súdu navrhovateľka dostatočným spôsobom osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a hodnoverne osvedčila aj dôvodnosť nároku (ktorého obsahom je právo bývania), ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, pričom je zrejmé, že toto jej právo môže byť porušené. Čo sa týka trvania neodkladného opatrenia navrhovateľka žiadala, aby súd jeho trvanie určil do 31.12.2021. Súd však nemohol takému návrhu bez ďalšieho vyhovieť, keďže je zrejmé, že navrhovateľka má právo užívať nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve odporcu len do času, kým jej odporca nezabezpečí bytovú náhradu. V prípade splnenia tejto povinnosti odporcom zaniká právo navrhovateľky užívať odporcovu nehnuteľnosť. Z uvedeného dôvodu preto súd trvanie neodkladného opatrenia vymedzil až do doby, pokiaľ odporca nezabezpečí pre navrhovateľku bytovú náhradu, a

keďže súd je viazaný rozsahom navrhovaného petitu neodkladného opatrenia, určil, že toto neodkladné opatrenie trvá najneskôr do 31.12.2021 tak, ako to žiadala navrhovateľka.

30. Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. V danej veci išlo podľa názoru súdu o prípad, kedy je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, preto súd neukladal navrhovateľke povinnosť podať žalobu vo veci samej. Podľa 337 ods. 1 až 3 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje. Keďže v danej veci súd neuložil navrhovateľke povinnosť podať žalobu vo veci samej, bol v zmysle § 337 CSP povinný poučiť odporcu o možnosti podať v prípade potreby na súde žalobu o vypratanie nehnuteľnosti podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorej následkom bude v prípade úspešnosti žaloby zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 CSP. V danej veci však súd odporcu o tejto možnosti nepoučil, keďže lustráciou v súdnom manažmente bolo zistené, že odporca už dňa 16.08.2021 podal proti navrhovateľke žalobu o vypratanie nehnuteľnosti.

31. O nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Keďže návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo vyhovené, úspešná navrhovateľka má voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno (§ 357 písm. d) CSP a § 362 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).